

NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD

Moravské nám. 6, 657 40 Brno, tel: 542 532 311, ID datové schránky: wwjaa4f
fax: 542 532 361, e-mail: podatelna@nssoud.cz

kontaktní osoba: **Bc. Dana Nevrková**, telefon: 542 532 456

Brno, 1. 3. 2021

č. j. [REDACTED]

Informace o řízení

Kasační stížnost k vyjádření ve lhůtě 15 dnů

V právní věci žalobce: [REDACTED] proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno, ve věci ochrany proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 11. 2. 2021, č. j. [REDACTED].

Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 26. 2. 2021 kasační stížnost, kterou Vám v příloze k tomuto přípisu zasílá na vědomí a k případnému vyjádření Vám stanoví **lhůtu 15 dnů**.

Věc je u Nejvyššího správního soudu vedena **pod výše uvedenou spisovou značkou** a v souladu s rozvrhem práce se věcí bude zabývat, projedná ji a rozhodne **9. senát Nejvyššího správního soudu** ve složení: **JUDr. Radan Malík, JUDr. Barbara Pořízková a JUDr. Pavel Molek**. V případě dlouhodobé nepřítomnosti některého ze členů uvedeného senátu může být senát podle pravidel uvedených v rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu doplněn některým ze soudců **10. senátu, kterými jsou Mgr. Ondřej Mrákota, JUDr. Zdeněk Kühn a Mgr. Michaela Bejčková**. Pokud dojde ke změně rozvrhu práce, jsou o těchto změnách aktuálně podávány informace na webových stránkách Nejvyššího správního soudu (www.nssoud.cz). Některé úkony v řízení před soudem mohou vykonávat též asistenti soudců [§ 29a jednacího řádu Nejvyššího správního soudu (www.nssoud.cz)].

Máte-li za to, že některý ze jmenovaných soudců Nejvyššího správního soudu je z projednávání této věci vyloučen pro svůj poměr k věci, k účastníkům, nebo k jejich zástupcům (§ 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), můžete namítnout jejich podjatost v propadlé lhůtě **jednoho týdne** od doručení tohoto vyrozumění. Pokud bude senát doplněn jiným soudcem, nebo vznikne-li důvod podjatosti až v průběhu řízení, počítá se tato lhůta od okamžiku, kdy účastník řízení důvod podjatosti zjistí. O námitce rozhodne jiný senát Nejvyššího správního soudu.

Zároveň Vás soud žádá, aby bylo doloženo vyčíslení případných nákladů řízení. **V případě zastoupení advokátem před soudem** jej zároveň soud vyzývá, aby v téže lhůtě vyčísлил odměnu za zastupování a soudu sdělil, **zda je plátcem daně z přidané hodnoty** či nikoliv a oznamoval

jakékoliv úkony učiněné později, které nejsou patrné ze spisu. Pokud tak neučiní, bude o odměně rozhodnuto na základě skutečností zřejmých ze spisu.

Výše uvedenou spisovou značku uvádějte, prosím, na všech písemnostech zasílaných Nejvyššímu správnímu soudu vztahujících se k této věci.

NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD
Moravské nám. 6
657 40 Brno

Mgr. Dominika Blažková v. r.
asistentka soudce zpravodaje
JUDr. Pavla Molka

Za správnost vyhotovení:

Jana Cerháková

Přílohy: kasační stížnost

(Molek)

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
657 40 Brno

číslo jednací: MMB/0096334/2021

NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD	
podatelna 9900	
OSOBNĚ 10.25	
Došlo:	26. 02. 2021
krát	4. příl.
Alžběta Hrbková	

LUSTRUM
PŘEDCHÁZÍ!

26. 02. 2021
J. Kov

žalobce:

žalovaný -

- stěžovatel: Magistrát města Brna, se sídlem 601 67 Brno, Dominikánské náměstí 196/1,
ID datové schránky: a7kbrn

k jednání a podpisu pověřen: Mgr. Josef Dočkal, vedoucí Oddělení sankčních řízení
Odboru dopravněsprávních činností MMB

přílohy:

- pověření
- co. Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 11.2.2021, č. j. [redacted]

**Kasační stížnost žalovaného proti Usnesení Krajského soudu v Brně
ze dne 11.2.2021, čísla jednacího [redacted]**

Osvobozeno od poplatkové povinnosti podle § 11 odst. 2 písm. b) zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

[1] Žalobce se žalobou domáhal ochrany před tvrzenou nečinností žalovaného, který podle žalobních tvrzení nevede řízení o přestupku po údajně žalobcem podaném odporu, jež měl být podán dne 26.11.2019 proti příkazu ze dne 6.11.2019, č. j. ODSČ-14626/19-14, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, a za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 1500,- Kč. Žalobce se bezvysledně domáhal ochrany před nečinností u Krajského úřadu, který Usnesením č. j. JMK 71783/2020 nevyhověl žalobci, když současně jednání žalobce označil za zneužití práva. Žalovaný v řízení o žalobě označil jednání žalobce za právní šikanu a zneužití práva. Žalobce byl opakovaně na tuto skutečnost žalovaným upozorňován a opakovaně poučen o důsledcích zneužití práva.

[2] Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 11.2.2021, doručeným žalovanému dne 16.2.2021, čísla jednacího [REDAKCE] bylo rozhodnuto tak, že: I. Řízení se zastavuje. II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení ve výši 2000 Kč do třiceti dnů od právní moci rozhodnutí. III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[3] Proti tomuto Usnesení, do všech jeho výroků, stěžovatel podává kasační stížnost, a to z důvodu § 103 odst. 1 písm. a), d), e) soudního řádu správního, tedy z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení.

[4] Krajský soud posoudil žalobu věcně a výslovně deklaroval závěry o nečinnosti žalovaného a absenci zneužití práva žalobcem. Nemožnost uplatnit kasační stížnost by pro stěžovatele byla procesní pastí.

[5] Krajský soud zastavil řízení z důvodu ustanovení § 47 písm. a) soudního řádu správního, avšak ze soudního jednání je zřejmé, že žalobce navrhoval zastavení řízení dle ustanovení § 47 písm. b) soudního řádu správního, kdy prohlašoval, že bere žalobu zpět, neboť byl po podání návrhu postupem správního orgánu plně uspokojen.

[6] Krajský soud, přestože řízení bylo zastaveno, se argumentačně zcela kloní na stranu žalobce a žalobu vnímá jako důvodnou. S tímto však stěžovatel zásadně nesouhlasí. Atribut pozdějšího chování žalovaného či uspokojení žalobce je dle názoru stěžovatele přímo závislý na existenci důvodné žaloby, neboť z nedůvodné žaloby nelze dovozovat očekávatelnost právního jednání či uspokojení po právu.

[7] Procesní vývoj v přestupkové věci neměl žádnou souvislost s nečinností žalobou, naopak důvodnost žaloby vylučoval. Pravomocný příkaz stěžovatele byl zrušen na základě podnětu žalobce nadřízeným orgánem v přezkumném řízení a následně vydané usnesení stěžovatelem, jímž řízení zastavil bylo procesně logickým důsledkem v situaci, kdy žalovaný nemohl konat jinak.

[8] V dané věci byla podána žaloba nedůvodná, a to jednak z důvodu právní šikany žalobce, tedy zneužití práva, jednak z důvodu absence podpisu na „podání“ „obsahujícím odpor“.

[9] V rámci provedení dokazování před soudem bylo zjištěno, že žalobcem podaný odpor nebyl podepsán (závěr bodu 6 odůvodnění usnesení). Odpor má však za následek zrušení příkazu jen tehdy, pokud je včasný a podaný oprávněnou osobou. Absence podpisu je vadou odstranitelnou, avšak v důsledku chybějící této podstatné náležitosti podání, nelze až do jejího odstranění (uložit povinnost) vydat rozhodnutí ve věci samé (*rozsudek NSS ze dne 19.1.2017, č. j. 1 As 298/2016-28, nebo rovněž i rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19.6.2019 č. j. 30 A 1/2019*).

[10] V této souvislosti se však otevírá problematika zneužití práva žalobcem, dozajista taktéž limitující poučovací povinnost dle zásad správního řízení, či případně vyzývání „práva znalého“ žalobce k odstranění vad podání (*dle závěru NSS není u osob, které činí veškeré své kroky jen proto, aby správní orgán co nejvíce zatížily zbytečnými úkony třeba procesně reagovat (rozsudek NSS 4 As 113/2018)*), přičemž komplexní posouzení zneužití práva formou právní šikany žalovaného vnímá stěžovatel v dané věci, a především i s přihlédnutím k osobě žalobce, za procesně klíčové, morálně nezbytné a právně spravedlivé.

[11] Stěžovatel nesouhlasí se závěry soudu, že podání označené jako odpor nedosahuje takové intenzity, aby bylo možno k podání odporu nepřihlédnout. Sám Krajský soud uzavírá, že se v případě žalobce jedná o *opakovaně podávaná hromadná podání šikanózního charakteru, jimiž žalobce zjevně „testuje své možnosti“*.

[12] Správní řízení je proces, jehož cílem je (ve věci) rozhodnout, tedy autoritou veřejné moci vstoupit do správně právního vztahu. Správní orgán nerozhoduje ve vakuu, nutně musí reflektovat (dlouhodobou) zkušenost, kterou se žalobcem učinil tedy, že žalobce dlouhodobě, systematicky, ve značném množství typově obdobných řízení, v nichž navíc vystupuje v různém procesním postavení, volí zjevně účelové procesní postupy (obsahově navíc často na či za hranicích akceptovatelné etiky komunikace) doprovázené (cestou stížností, námitek podjatosti, žádostí o informace) s útoky na úřední osoby s cílem zatížit správní orgán zcela zbytečnými úkony, učinit správní řízení zcela nepřehledné a orientaci v něm za nemožnou, tedy fakticky obstrukčními šikanózními praktikami paralyzovat činnost správního orgánu. K tomuto závěru doložil stěžovatel Krajskému soudu řadu písemných důkazů a své tvrzení je schopen dokládat dlouhou řadou důkazů dalších.

[13] Správní orgán není státní zkušebnou právní patologie, úřední aparát, při vši nezbytné odolnosti a nadhledu, nemůže být permanentním objektem profesně a lidsky dehonestáčnických a pracovně šikanózních útoků.

[14] Žalobce byl stěžovatelem opakovaně upozorněn, že jeho jednání je šikanózní a tedy zneužitím práva, a současně opakovaně poučen o následcích, tedy že takovéto jednání nepožívá právní ochrany, nevyvolá samo o sobě procesní důsledky, a tedy nebude na ně procesně reagováno.

[15] Soud výslovně přisvědčuje zákonnému požadavku, že podání se posuzuje podle svého obsahu. Z toho ale vyplývá, že podání je nutné posuzovat v jeho komplexnosti, tedy nikoli informace selektovat dle formálního označení, pořadí, zvýraznění textu či umístění na konkrétní straně. Nelze přisvědčit logice soudu „dávající rovnítko mezi obsah písemnosti a bod jedna na první straně“ a to při současném absolutním opomenutí významu obsahu podání jako celku.

[16] Pokud soud uzavírá, že v posuzované věci nebyly naplněny podmínky pro závěr o zneužití práva, ocitá se stěžovatel v absolutní právní nejistotě, kdy problematiku zneužití práva nemůže zkoumat optikou jasně formulovaných kritérií, ale pouze negativním vymezením „*úkon žalobce i co do okolností jeho podání nedosahuje takové intenzity, aby bylo možno k podání odporu nepřihlédnout*“.

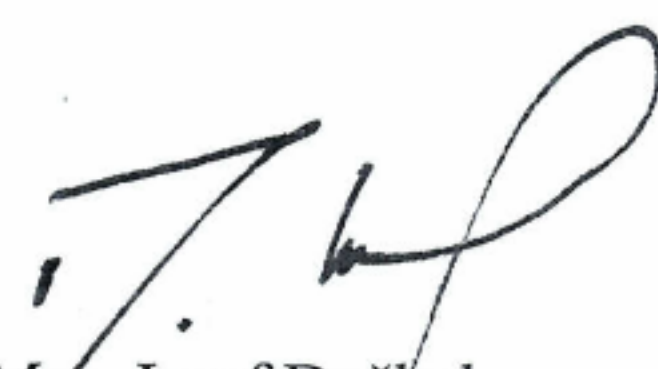
[17] V této souvislosti se logicky nabízí otázka, jak by úkony žalobce měly ještě vypadat, aby se konečně aktivovala k aplikaci „zásada“ *ultima ratio*, tedy aby bylo lze za *záchrannou brzdu* „institutu“ zneužití práva (konečně) „zatáhnout“ a tedy (konečně) označit to, co je na první pohled zřejmé, pravým jménem a adekvátně na to reagovat, a také otázka, zda stěžovatel, dle četných procesních zkušeností s žalobcem, stanovením jasných a nediskriminačních pravidel úřední komunikace, (ne)vytvořil důstojný a plnohodnotný procesní prostor vyžadovaný k dostání

[REDACTED]

zákonných požadavků právní jistoty, autority veřejné moci a legitimacy svých postupů? Stěžovatel má za to, že jeho reakce na chování žalobce byla zcela srozumitelná a adekvátní.

[18] Krajský soud věc nesprávně právně posoudil, když dospěl k závěru, že je dán důvod pro zastavení řízení pro pozdější chování žalovaného v řízení, v němž byl žalovaný nečinný (bod 4 a 5 usnesení). Nezákonně tak rozhodl o zastavení řízení. Stěžovatel navrhuje, aby napadané Usnesení Krajského soudu bylo zrušeno.

V Brně dne 25. února 2021

Mgr. Josef Dočkal
vedoucí Oddělení sankčních řízení